

בש"פ 2010/18 - מדינת ישראל נ' פלוני

פלילי - מעצרים

פלילי - חוק העונשין - עבירות כלפי קטינים ונכים

פלילי - חוק העונשין - עבירות מין

var MareMakom = "בשפ 2010/18 - מדינת ישראל נ' פלוני, תק-על 2018(1), 12528(27/03/2018)";
{p.IDHidden{display:none

בבית המשפט העליון

בש"פ 2010/18

לפני:

המבקשת:

כבוד השופט ג' קרא
מדינת ישראל

נגד

פלוני

המשיב:

בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62

לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -

מעצרים), התשנ"ו-1996

תפ"ח 50968-03-17 - בית משפט מחוזי

בחיפה

כ"ח באדר התשע"ח (15.03.18)

תאריך הישיבה:

עו"ד עילית מידן

עו"ד אולג פרגין

בשם המבקשת:

בשם המשיב:

החלטה

בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי

(סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 24.3.2018 או עד למתן פסק הדין בתפ"ח 50968-03-17 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

הרקע לבקשה והליכי המעצר

1. ביום 23.3.2017 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של אינוס קטינה בידי בן משפחה; מעשה סדום בקטינה בידי בן משפחה; ומעשה מגונה בקטינה בידי בן משפחה, בגין מעשים שביצע בבתה של אשתו מנישואים קודמים, קטינה ילידת שנת 2006 (להלן: המתלוננת). על פי המתואר בכתב האישום, במהלך התקופה שבין ספטמבר 2015 לפברואר 2017, המשיב בעל את המתלוננת בשתי הזדמנויות, בהזדמנות אחת ביצע בה מעשי סדום, ובהזדמנויות רבות ביצע בה מעשים מגונים. אלו בוצעו שלא בהסכמתה החופשית של המתלוננת, ובהיות המשיב בן משפחתה והאחראי עליה. בנוסף, כתב האישום מייחס למשיב עבירה של תקיפת קטין בנסיבות מחמירות שביצע בבת נוספת של אשתו, קטינה ילידת 2004.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 6.4.2017 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, לאחר שמצא כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב וכן כי העבירות המיוחסות לו מקימות עילת מעצר. בית המשפט המחוזי מצא עוד כי עברו הפלילי המכביד של המשיב - הכולל ריצוי עונש מאסר בגין עבירות מין - וכן צבר האירועים המיוחסים לו וחומרתם, מקימים חשש ממשי לשיבוש הליכים, ואין בכוחה של חלופת מעצר להפיג חשש זה.

3. ביום 4.6.2017 הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר, בגדרה ביקש להורות על שחרורו לחלופת מעצר או על מעצרו בפיקוח אלקטרוני, שהטעם העיקרי המובא בה הוא המועד המאוחר שנקבע לשמיעת התיק. ביום 15.6.2017 דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה, תוך שהוא מצוין כי המשיב יוכל להגיש בקשה נוספת לעיון חוזר לאחר קיום חמש ישיבות הוכחות שנקבעו לחודש דצמבר. ערר שהגיש המבקש על החלטה זה נדחה בהחלטת כב' השופט ע' פוגלמן מיום 2.7.2017 (בש"פ 5091/17).

4. בחלוף תשעה חודשים ממעצרו של המשיב, ולבקשת המבקשת, הורה בית משפט זה ביום 20.12.2017 על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים. בהחלטתה, עמדה השופטת י' וילנר על מסוכנותו של המשיב הנמצאת ברף העליון, נוכח המיוחס לו בכתב האישום ובשים לב לעברו הפלילי, וציינה כי עד כה התנהל ההליך בעניינו בקצב סביר (בש"פ 9507/17).

5. ביום 31.12.2017 הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר, במסגרתה ביקש לבחון אפשרות למעצרו בפיקוח אלקטרוני, זאת, בין היתר, בטענה כי מסוכנותו פחתה בחלוף הזמן, וכן בטענה כי פג החשש

לשיבוש הליכים, לאחר שבמסגרת ההליך העיקרי נשמעו עדויותיהם של כל בני המשפחה הנוגעים בדבר. לאחר שמיעת טענות הצדדים הורה בית המשפט המחוזי על עריכת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. שירות המבחן לא המליץ על שחרורו של המשיב למעצר בית, בשל התרשמותו כי לא ניתן לשלול סיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד מצדו של המשיב, ומכיוון שקיים ספק גדול אם המפקחים שהוצעו יכולים לשמש עבורו דמויות סמכותיות ומציבות גבול. כמו כן, עמד שירות המבחן על מצבה הקשה של המתלוננת, שחוזה לעיתים פחדים מהופעתו של המשיב. ביום 31.1.2018, לאור האמור בתסקיר שירות המבחן, דחה בית המשפט המחוזי את בקשה לעיון חוזר.

השתלשלות העניינים בהליך העיקרי

6. ביום 5.4.2017 הוקרא למשיב כתב האישום, ולבקשתו נדחה המועד למתן מענה לכתב האישום. בהמשך, הגיש המשיב בקשות נוספות לדחיית מועדי הדיון שנקבעו לצורך קבלת חומרי חקירה ובקשת חומרים נוספים, ועוד בטרם ניתן מענה לכתב האישום, נקבעו חמישה מועדים לדיוני הוכחות לחודש דצמבר 2017. בהמשך לכך, הגיש המשיב בקשה להקדמת מועדי ההוכחות, ובהתאם התקיים דיון הוכחות ראשון ביום 2.11.2017. מאותו מועד התקיימו ארבעה דיוני הוכחות נוספים בחודש דצמבר 2017, ובמהלכם נקבעו חמישה מועדים נוספים לחודשים מאי-יוני 2018. במהלך חודש פברואר פנה בית המשפט המחוזי לצדדים והציע להם שלושה מועדי דיון נוספים, מוקדמים יותר, אולם דיונים כאמור לא התקיימו.

הבקשה להארכת מעצר והדיון בבקשה

7. לטענת המבקשת, חומרת המעשים המיוחסים למשיב ועברו הפלילי העשיר, הכולל בין היתר הרשעות קודמות בעבירות מין, מצביעים על המסוכנות הרבה הנשקפת מהמשיב, הן למתלוננת והן לכלל הציבור, ומאיינים כל אפשרות לשחרורו לחלופת מעצר. מכאן, לטענת המבקשת, הצורך להמשיך ולהורות על הארכת מעצרו של המשיב עד לתום משפטו.

8. בדיון לפני טען המשיב כי במהלך הארכת המעצר הקודמת לא חלה כל התקדמות במשפטו ובשים לב לזמן הארוך בו הוא נמצא במעצר, ולכך שמשפטו רחוק מלהסתיים יש לדחות את הבקשה להארכת מעצרו ותחת זאת להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני. עוד טען המשיב כי עילת השיבוש אינה מתקיימת כיום, לאחר שנשמעו עדויותיהם של כל בני המשפחה הרלוונטיים, כי חלפו כ-30 שנה מאז הרשעתו הקודמת בעבירות מין, וכן כי מסוכנותו הינה ספציפית כלפי המתלוננת, והוא אינו יודע מהו מקום הימצאה כיום.

דיון והכרעה

9. לאחר עיון בבקשה על נספחיה ושמיעת טענות הצדדים בדיון, סבורני כי דין הבקשה להתקבל.
10. במסגרת בחינתה של בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים יש לאזן בין הזכות לחירות וחזקת החפות לבין אינטרס השמירה על בטחון הציבור וההגנה על קיומו של הליך משפטי תקין. שני פרמטרים עיקריים שיש לשקול במסגרת איזון זה הם המסוכנות הנשקפת מהעצור וקצב התקדמות המשפט (ראו, למשל, בש"פ 5601/15 מדינת ישראל נ' גרובר (24.8.2015); בש"פ 7070/15 מדינת ישראל נ' סבן, בפסקה 5 (27.10.2015); בש"פ 7676/17 מדינת ישראל נ' בלחסן, בפסקה 11 (16.11.2017)).
11. המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב ברורה נוכח העבירות המיוחסות לו, תקופת הזמן הארוכה בה נמשכו המעשים המיוחסים לו, ואופן ביצועם. לאלו מצטרף עברו הפלילי המכביד של המשיב, הכולל הרשעות קודמות בעבירות מין, אף שאלו בוצעו לפני שנים רבות. על נימוקים אלו עמד גם שירות המבחן, בתסקירו שנערך בעת האחרונה, לבקשת המשיב, ובגדרו התרשם שירות המבחן כי נוכח דפוסי אישיותו של המשיב לא ניתן לשלול התנהגות דומה בעתיד וקיים סיכון גבוה להישנות התנהגות פורצת גבולות. בהתאם, ובשל התרשמותו השלילית מחלופת המעצר שהוצעה, נמנע שירות המבחן מלהמליץ על שחרורו של המשיב למעצר בית.
12. אשר לקצב התקדמותו של המשפט, עד כה התקיימו חמש ישיבות הוכחות ובמהלך התקופה הקרובה, בחודשים מאי-יוני, צפויות להתקיים חמש ישיבות הוכחות נוספות. אכן, כטענת המשיב לא התקיימה כל ישיבה במהלך הארכת המעצר הנוכחית, אולם, בהתאם להערותיה של השופטת י' וילנר נקבעו חמישה מועדים נוספים, כאמור, והמותב הדן בהליך אף פנה לצדדים במהלך חודש פברואר בניסיון לקבוע מועדים מוקדמים יותר. יש להניח כי המותב ישוב ויפנה לצדדים להקדמת הדיון ככל שיומנו יאפשר זאת ומצופה כי הצדדים ישתפו פעולה עם בית המשפט להוספת מועדים כדי לקדם את שמיעת וסיום המשפט בהקדם.
13. בשל נתונים אלו, ולאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, סבורני כי נקודת האיזון בעניינו של המשיב לא השתנתה, וכי אין מקום לשקול, לעת הזו, את מעצרו בפיקוח אלקטרוני. זאת, בשים לב למסוכנות הגבוהה הנשקפת מן המשיב, עליה עמדתי לעיל, אותה לא ניתן לאיין, בשלב זה, בחלופה כלשהי, וכן לנוכח מועדי הדיון הקבועים במהלך תקופת המעצר הקרובה, אשר, יש לקוות, יקרבו את ההליך לסיומו.
14. סוף דבר, הבקשה מתקבלת. מעצרו של המשיב יוארך ב-90 יום החל מיום 24.3.2018 או עד למתן פסק הדין בתפ"ח 50968-03-17 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"א בניסן התשע"ח (27.3.2018).

ש ו פ ט
